

Discurs homenatge reina i dames 50 i 25 anys (2017)

Reina de les festes, dames de la ciutat, representants de la Junta de Festes, membres de la Comissió de Penyes, corporació municipal, senyores i senyors, molt bona vesprada a tots!

Aquests dies Vila-real ret homenatge al seu patró. Un any sencer hem esperat l'arribada d'aquest moment, els nostres dies grans en honor a Sant Pasqual, una figura que ens uneix i identifica com a poble i que ens fa compartir moments entranyables en aquests festejos amb familiars, amics i companys.

Enguany és un any molt especial, perquè celebrem l'aniversari del seu patronatge sobre la ciutat. Ara mateix fa 100 anys que es va declarar oficialment com a patró de Vila-real i és un orgull per a tota la ciutat commemorar aquesta data.

No obstant això, si per a nosaltres és especial, no crec que siga fàcil per a ningú imaginar l'orgull i la immensa emoció que sent un grup de joves que es troba avui entre nosaltres. Parle de la reina i dames de la ciutat: Verónica, Danae, Afra, Isabel i Mónica. Heu arreplegat el testimoni de les vostres antecessores i avui, després d'uns dies de rodatge oficial, comprovareu que, tot i que el vostre càrrec ha evolucionat al llarg del temps, igual que la ciutat i que la societat, teniu molts trets en comú amb les representants que un bon dia van donar el pas endavant, com vosaltres, fa 50 i 25 anys, i es van convertir en la viva imatge del món fester.

Discurs homenatge reina i dames 50 i 25 anys (2017)

El paper que, com a reina i dames, exerciu vos dóna una visió privilegiada de detalls molt importants als quals no tots arribem, però també vos atorga una gran responsabilitat, com és mantenir viu l'esperit de la festa.

I com vosaltres, altres grups de dones van complir fa mig segle i fa 25 anys una gran tasca, instaurant unes bases que encara hui perduren. Per això, és de justícia reconèixer el paper que van jugar en el món de la festa i recordar com van viure, amb la mateixa il·lusió que vosaltres, el seu nomenament i la celebració dels festejos.

Estic segur que Mª Cruz Ferrer encara recorda amb nitidesa eixe 17 de gener, dia de Sant Antoni, de 1967, quan son pare va arribar a casa i li va dir que la junta l'havia proposat per a ser reina de les festes. M'imagino la il·lusió que va suposar aquesta notícia per a aquesta jove i per a la seua família i, encara més, poder compartir aquest regnat amb la seua germana Lourdes i amb la seua amiga Rosa Grau.

Uns mesos després, el 12 de maig, l'antic Cinema Infanta d'Aragó acollia el nomenament oficial de la reina i tota la cort d'honor, on a banda de Mari Cruz, Lourdes i Rosa, estaven Mª Teresa Candau, Mª Lourdes Monfort, Mª Dolores Guillamón, Mª Pilar García, Pilar Soriano, Carmen Gil, Ana Parra i María Jesús Traver.

Discurs homenatge reina i dames 50 i 25 anys (2017)

Una nit inoblidable que s'emmarcava en un any molt intens per a les noves representants i també per a la ciutat. Fent una mirada enrere, Vila-real vivia en aquells temps l'arribada de les primeres cabines telefòniques per a fer telefonades interurbanes. Una anècdota que segurament serà molt curiosa per a joves com vosaltres, que pràcticament heu nascut envoltades de tecnologia, però que demostra l'evolució a passos agegantats d'aquesta ciutat. El nou edifici de l'ajuntament, el que vosaltres coneixeu i on actualment treballem els representants municipals, portava qüestió de mesos funcionant des de la seua estrena que, casualment, va fer el pare de Mari Cruz i Lourdes, José Ferrer, que encarava el seu últim any com a alcalde de la ciutat. Un immoble on es van ubicar les oficines que ara coneixem d'atenció a la ciutadania, però també la biblioteca (que ja comptava amb més de 9.000 volums) i fins i tot una escola de dibuix.

Com diem popularment, ha plogut molt des de llavors. Les festes de maig començaven just quan estaven a punt de finalitzar el primer any de classes a l'institut, inaugurat mesos abans, que ja comptava amb 500 alumnes i llista d'espera. Eixe estiu encara no vau poder gaudir de la piscina del Termet, perquè les obres de construcció acabaven de començar.

Si continuem mirant enrere, recordem que la premsa ja anunciava que Vila-real tindria 'una escuela de maestría industrial' als terrenys de la Fundació Flors,

Discurs homenatge reina i dames 50 i 25 anys (2017)

així com també els Lluïsos feien públic que construïrien un edifici per als joves de Vila-real que comptaria amb quatre plantes i que encara perdura en actiu a l'avinguda de la Murà.

Però si d'alguna cosa estic segur que us recordeu a la perfecció és d'aquella màgica nit en què el delegat provincial de Sindicats de Castelló, Arturo Cebrián, exercia de mantenidor de l'acte d'imposició de bandes. Un esdeveniment al qual arribàveu en el taxi que en aquella època l'Ajuntament enviava a la porta de la vostra casa i que vos arreplegava per dur-vos a l'acte. Segur que tampoc heu oblidat la tuna que venia expressament des de València per a cantar-vos.

El vostre arrelament al món fester es forjava ja durant eixes festes tan assenyalades. Un arrelament que, en el cas de Maria Teresa, perdura, ja que la seua filla i la seua nora van ser dames d'honor infantil en 1983.

Però, tornant a les festes, en 1967 va gaudir d'actes de tot tipus que, tot i ser similars en l'actualitat, també contrasten amb els de 50 anys després. Abans acudíeu al recinte taurí a gaudir dels espectacles, també hi havia actuacions musicals i de varietats i, fins i tot, 'lucha libre', sense oblidar els berenars a la popular residència Cristal. Però a banda de la diversió, la devoció pel patró de la ciutat estava molt latent. Vosaltres va participar, com no podia ser d'una altra manera, a la missa d'acció de gràcies a Sant Pasqual, que aquell 17 de

Discurs homenatge reina i dames 50 i 25 anys (2017)

maig feia mig segle que havia estat nomenat patró de Vila-real. Motiu pel qual la ciutat va comptar amb la presència de destacades autoritats de renom arribades des de diferents punts, entre les quals es trobava, com a curiositat, el rei Simeón de Bulgària.

Era una commemoració especial, com ho és enguany. Coincidències de la vida, Mari Cruz i Lourdes, no només eren filles de l'alcalde d'aquell moment, sinó que el seu avi, Luis Ferrer, també va ser alcalde en 1917 i va ser l'encarregat de demanar al papa Benedito VI el patronatge de Sant Pasqual sobre la ciutat. A ell li ho devem. I hui ens trobem nosaltres ací, a poques hores que el calendari arribe al dia assenyalat i marque el dia gran de Sant Pasqual en aquest any del centenari.

Hem parlat de les curiositats i dels moments que vau viure les ací presents fa 50 anys. La ciutat ha canviat molt, el poble i les festes han evolucionat i d'això poden donar fe també les dones que hui ens acompanyen i que van ser les grans protagonistes fa 25 anys. Yolanda Llop va vestir la banda el 1992 i va regnar juntament amb 10 joves més: Ángeles Bonet, Mónica Sánchez, Balma Llop, Eva Monje, Noelia Pesudo, Paloma Vidal, Eva María Peris, Patricia Salvador, Marta García i Reyes Bellmunt –que ja tenia experiència com a dama infantil i comptava amb el testimoni de la seua germana, Ana Pilar, que va ser reina tres anys abans-.

Discurs homenatge reina i dames 50 i 25 anys (2017)

Totes elles també van viure moments molt importants als festejos en honor al patró de la ciutat. En aquells temps, si em permeteu fer memòria, es va inaugurar la piscina coberta, que actualment coneixem pel nom de Yurema Requena, i es treballava per obrir al públic el centre ocupacional de la carretera d'Onda i el restaurant del molí al Termet, que estaria al juliol. També el 1992 era l'any en què es col·locava la primera pedra de l'edifici de Santa Sofia i s'iniciaven les obres per a dotar al barri de Melilla d'una pista de jocs per a xiquets. A més, la biblioteca municipal ja comptava amb 25.000 llibres i es trobava en la seua actual ubicació. També es complien 120 anys de funcionament d'Els Lluïsos i, a banda, es feia una crida als ciutadans perquè ajudaren amb les seues aportacions a finalitzar el temple de Sant Pasqual, per al qual es necessitaven 122 milions de pessetes.

Parlem d'aquell temps en què la Revista Camino ja ens delectava a les festes, època en la que el corro dels bous, que en l'actualitat s'ubica al Barranquet, estava al carrer Torre Motxa. En aquell any, en què TV4 feia 4 anys en antena i Ràdio Vila-real començava a funcionar, la ciutat preparava una gran ofrena a sant Pasqual amb més de 1.000 dotzenes de clavells i es vestia amb les millors gales. I no era per a menys, perquè al 1992 celebràvem el quart centenari de la mort del sant, el trasllat de les seues restes i la inauguració de la Reial Capella.

Discurs homenatge reina i dames 50 i 25 anys (2017)

Un moment històric del qual va ser testimoni directe. Estic segur que vosaltres tampoc oblidareu mai la il·lusió de rebre per sorpresa l'avís que vos anunciava que havíeu estat seleccionades per ser reina o dames. Clar, recordem que en aquells temps el costum era que un familiar vos inscriguera sense que vosaltres mateixes ho sabéreu. Després arribaria el nomenament oficial, en el vostre cas, al Jardí Alaska, on va arribar en els cotxes particulars dels mateixos regidors, amb els quals manteníeu una relació molt propera, i on va rebre les dolces paraules del mantenidor, l'escultor, pintor i poeta Marcelo Díaz. Una vetllada on els nervis estaven a flor de pell, igual que Verónica i les seues companyes van viure fa uns dies, perquè sabíeu que aquell any 92 viuríeu unes festes irrepetibles.

En aquell any es van destinar 25 milions de pessetes a la programació festiva, que comptaria amb nombrosos actes per a tots els públics, on no van faltar l'actuació del Duo Dinámico –que enguany tornarà a visitar-nos al setembre- i de Presuntos Implicados, entre d'altres artistes. També estava prevista la participació del mític Joan Monleón, que finalment va haver de suspendre l'espectacle per la pluja.

No obstant això, si va haver un acte destacat per damunt de tot per a tots els vila-realencs, va ser la celebració en honor al patró. Vila-real va tenir el gran honor de rebre la visita de Sa Majestat, el rei d'Espanya, Juan Carlos I de

Discurs homenatge reina i dames 50 i 25 anys (2017)

Borbón, que ens va fer una visita de només dues hores a la ciutat per participar als actes oficials. El seu helicòpter va aterrar al camp de futbol del Madrigal i posteriorment el cap de l'Estat es va desplaçar en un vehicle per tota l'avinguda de la Murà fins arribar al temple, on a banda d'assistir a la cerimònia religiosa i rebre la clau simbòlica del nou sepulcre, es va saltar el protocol per saludar-vos a totes i fer-se la foto de rigor. Un moment per a la posteritat molt esperat per milers de veïns que van poder seguir l'acte des de l'exterior del temple amb pantalles gegants instal·lades per a l'ocasió i que també es va retransmetre en directe a través del programa El día del señor, de Televisió Espanyola.

Totes aquestes anècdotes que ara contem ací, com per exemple les advertències del sant des del sepulcre quan anava a succeir algun fet significatiu i que ocupaven algunes pàgines a la premsa, romanen encara a la memòria col·lectiva dels vila-realencs, però especialment a la vostra.

Per això vos dic que tant la cort de 1967 com la del 1992 van viure les mateixes sensacions que vosaltres viviu ara. No m'oblidi de tu, Afra, queestic segur que ta tia, Ángeles Bonet, t'haurà ajudat i t'estarà aconsellat molt bé en aquest aniversari tan especial perquè aprofites al màxim aquesta experiència.

Discurs homenatge reina i dames 50 i 25 anys (2017)

Com deia, totes compartiu un vincle invisible, però inesborrable, perquè totes heu passat per l'emoció de ser nombrades reina i dames de la ciutat, unes al Cinema Infanta d'Aragó, altres al Jardí Alaska, altres a l'Auditori... ubicacions distintes però amb un idèntic sentiment: il·lusió, llàgrimes, somriures i una amistat que, mig segle després, ja veieu, perdura, tot i el pas del temps, tot i agafar camins distints a la vida. Això és el que vos endureu d'aquesta experiència. Mari Cruz, Yolanda i les seues dames vos poden donar fe que així és.

La ciutat ha canviat, la societat i les festes també ho han fet, però Vila-real continua mantenint les seues senyes d'identitat. No ho oblidem, enguany vosaltres teniu el privilegi de viure el centenari del patronatge de Sant Pasqual, des de dins, de més a prop, i això és un regal que heu d'aprofitar.

Perquè la tradició i el respecte pels nostres costums no estan renyides amb la diversió. Totes les que esteu ací ho sabeu. Les vostres famílies també saben com es viuen aquests moments a la llar d'una jove representant de les festes de la ciutat: moltes hores de feina, de nervis, d'estrès, cansament... però també d'emoció i satisfacció quan vos veuen radiants d'alegria a cada acte, disposades a fer un acte d'altruisme i dedicar un any de les vostres vides a representar la festa d'una forma excel·lent.

Discurs homenatge reina i dames 50 i 25 anys (2017)

Així ho van fer la reina i dames de fa 50 anys i de fa 25 anys i així ho esteu fent ara vosaltres, Verónica, Danae, Afra, Isabel i Mónica. Vos ho dic de cor i amb orgull. De ben segur que aquesta cort del 2017 també trobarà mil raons per gaudir de la festa, amb il·lusió, amb energia i responsabilitat.

No em vull estendre més. Només vull destacar la tasca imprescindible que aquestes tres generacions de reines i dames han realitzat i realitzen per a la nostra ciutat. A totes vosaltres, reina i dames d'abans, d'ara i de sempre, en nom de l'Ajuntament i de tota la ciutat, **MOLTES GRÀCIES**.